

eZine
of Modern Texts in Translation

Translation
Café

September 2015

Thomas Hardy

translated into Romanian by
MTTLC graduate **Cristina Drăgoi**

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

eZine
of Modern Texts
in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 150
September 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLC
© The University of Bucharest

Short story by **Thomas Hardy**
translated into Romanian by
MTTLC graduate
Cristina Drăgoi

Reviser:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Cristian Vîjea
Simona Sămulescu

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

CONTEMPORARY
LITERATURE PRESS
<http://editura.mttlc.ro>

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

**“The Melancholy Hussar
of the German Legion”**

by Thomas Hardy

**„Husarul abătut
din legiunea germană”**

traducere în limba română de

Cristina Drăgoi,

absolventă a MTTLC

**Translation
Café**

September 2015

I.

HERE stretch the downs, high and breezy and green, absolutely unchanged since those eventful days. A plough has never disturbed the turf, and the sod that was uppermost then is uppermost now. Here stood the camp; here are distinct traces of the banks thrown up for the horses of the cavalry, and spots where the midden-heaps lay are still to be observed. At night, when I walk across the lonely place, it is impossible to avoid hearing, amid the scourings of the wind over the grass-bents and thistles, the old trumpet and bugle calls, the rattle of the halters; to help seeing rows of spectral tents and the *impedimenta* of the soldiery. From within the canvases come guttural syllables of foreign tongues, and broken songs of the fatherland; for they were mainly regiments of the King's German Legion that slept round the tent-poles hereabout at that time.

It was nearly ninety years ago. The British uniform of the period, with its immense epaulettes, queer cocked-hat, breeches, gaiters, ponderous cartridge-box, buckled shoes, and what not, would look strange and barbarous now. Ideas have

I.

AICI se întind colinele, înalte și răcoroase și verzi, la fel ca în zilele acelea glorioase. Niciun plug n-a brăzdat iarba, iar pajiștile care înainte vreme erau la cea mai mare înălțime au rămas astfel și acum. Aici se afla tabăra; aici sunt numeroase urme ale grămezilor de fân date cailor din cavalerie, iar locurile unde au fost cândva gropile de gunoi se pot vedea și acum. Pe timpul nopții, pe când mă plimb prin acest loc pustiu, n-am cum să nu aud, dincolo de șuieratul vântului peste tufișuri și scaieți, vechile sunete de trompetă și goarnă, zăngătul căpeștelor; să nu văd rânduri de corturi fantomatice, precum și multele bagaje ale soldaților. Dinăuntru pânzelor se aud silabe guturale rostite în limbi străine, precum și frânturi de cântece din Germania; căci acestea care dormeau în jurul țăruișilor de cort la această vreme erau în mare parte regimente ale legiunii germane a regelui¹.

Totul se întâmpla în urmă cu aproape nouăzeci de ani. Uniforma britanică de la acea vreme, cu ai săi imenși epoleți, cu bizarele pălării în trei colțuri, cu pantalonii bufanți, ghetrele, încărcatele lăzi cu muniție, pantofii cu cataramă și altele de

Translation
Café

September 2015

changed; invention has followed invention. Soldiers were monumental objects then. A divinity still hedged kings here and there; and war was considered a glorious thing.

Secluded old manor-houses and hamlets lie in the ravines and hollows among these hills, where a stranger had hardly ever been seen till the King chose to take the baths yearly at the sea-side watering-place a few miles to the south; as a consequence of which battalions descended in a cloud upon the open country around. Is it necessary to add that the echoes of many characteristic tales, dating from that picturesque time, still linger about here in more or less fragmentary form, to be caught by the attentive ear? Some of them I have repeated; most of them I have forgotten; one I have never repeated, and assuredly can never forget.

Phyllis told me the story with her own lips. She was then an old lady of seventy-five, and her auditor a lad of fifteen. She enjoined silence as to her share in the incident, till she should be "dead, buried and forgotten." Her life was prolonged twelve

acest fel ar arăta de-a dreptul bizar și chiar primitiv acum. Mentalitățile s-au schimbat; fiecărei invenții i-au urmat altele și apoi altele. Pe atunci soldații erau ființe grandioase. Încă mai exista o divinitate care să ocrotească regii de ici și de colo; iar războiul era privit ca un lucru glorios.

În râpile și văile dintre aceste dealuri se află conace răzlețe din vremuri de demult și cătunuri în care abia dacă fusese zărit vreun străin până ce regele alege să vină în fiecare an la stațiunea balneară care se afla la câțiva kilometri înspre sud; drept urmare, batalioane întregi s-au abătut ca un nor asupra ținutului întins din această zonă. E oare necesar de menționat faptul că ecourile multor povești tipice, datând din aceste vremuri pitorești, dăinuie încă prin aceste locuri într-o formă mai mult sau mai puțin închegată și pot fi auzite de orișice ureche ageră? Pe unele dintre acestea le-am repetat; pe multe le-am uitat; pe una, însă, nu am repetat-o și în mod sigur nu o voi putea uita vreodată.

Phyllis mi-a spus povestea cu gura ei. Pe atunci era o bătrână de șaptezeci și cinci de ani, iar ascultătorul ei – un băiat de numai cincisprezece ani. Dorea să păstreze tăcerea asupra rolului ei în această întâmplare până ce ea va fi fost „moartă,

years after the day of her narration, and she has now been dead nearly twenty. The oblivion which in her modesty and humility she courted for herself has only partially fallen on her, with the unfortunate result of inflicting an injustice upon her memory; since such fragments of her story as got abroad at the time, and have been kept alive ever since, are precisely those which are most unfavourable to her character.

It all began with the arrival of the York Hussars, one of the foreign regiments above alluded to. Before that day scarcely a soul had been seen near her father's house for weeks. When a noise like the brushing skirt of a visitor was heard on the doorstep, it proved to be a scudding leaf; when a carriage seemed to be nearing the door, it was her father grinding his sickle on the stone in the garden for his favourite relaxation of trimming the box-tree borders to the plots. A sound like luggage thrown down from the coach was a gun far away at sea; and what looked like a tall man by the gate at dusk was a yew bush cut into a quaint and attenuated shape. There is no such solitude in country places now as there was in those old

îngropată și uitată”. Viața ei s-a mai scurs vreme de doisprezece ani după ce-a spus această poveste, iar acum se-mplinesc aproape douăzeci de ani de când ea a murit. Uitarea pe care, în modestia și smerenia ei, a încercat să o atragă pentru sine s-a așternut asupra ei numai în parte, având regretabilul efect de a-i întina memoria; căci frânturile din povestea ei care au circulat la acea vreme și au fost spuse fără încetare de atunci încolo sunt tocmai acele părți care o pun în lumina cea mai proastă.

Totul a început odată cu venirea husarilor din York² care alcătuiau unul din regimentele străine la care s-a făcut mai înainte referire. Înainte de acea zi, vreme de săptămâni întregi, cu greu putea fi zărit vreun suflet în apropiere de casa tatălui ei. Când se auzea vreun zgomot precum foșnetul fustei vreunui oaspete în prag totul se dovedea a fi doar o frunză care cădea din copac; când părea că o trăsură se apropie de poartă, se dovedea a fi doar tatăl ei care-și ascuțea secera pe piatra din grădină spre a putea apoi să tundă arbuștii de cimișir, ceea ce constituia îndeletnicirea sa preferată. Un zgomot asemănător bagajelor aruncate din trăsură era numai un zgomot de pușcă venit din depărtare; iar ceea ce părea a fi un bărbat înalt lângă

days.

Yet all the while King George and his court were at his favourite sea-side resort, not more than five miles off.

The daughter's seclusion was great, but beyond the seclusion of the girl lay the seclusion of the father. If her social condition was twilight, his was darkness. Yet he enjoyed his darkness, while her twilight oppressed her. Dr. Grove had been a professional man whose taste for lonely meditation over metaphysical questions had diminished his practice till it no longer paid him to keep it going; after which he had relinquished it and hired at a nominal rent the small, dilapidated, half farm half manor-house of this obscure inland nook, to make a sufficiency of an income which in a town would have been inadequate for their maintenance. He stayed in his garden the greater part of the day, growing more and more irritable with the lapse of time, and the increasing perception that he had wasted his life in the pursuit of illusions. He saw his friends less and less frequently. Phyllis became so

poartă, la asfințit, era doar un tufiș de tisă cu o formă bizară și nedefinită. Acum e tot atâta liniște așternută peste ținuturile de la țară pe cât era și în acele vremuri îndepărtate.

Și în tot acest timp regele George³ și alaiul său se aflau la stațiunea balneară favorită a acestuia, la doar opt kilometri depărtare.

Singurătatea fetei era nemărginită, dar dincolo de singurătatea ei se afla singurătatea tatălui. Dacă participarea ei la viața societății întruchipa amurgul, a lui era întruchiparea beznei depline. Totuși el se bucura de această beznă, câtă vreme amurgul pe ea o apăsa. Doctorul Grove fusese un om a cărui aplecare către meditația în singurătate în defavoarea întrebărilor metafizice îl făcuse să-și practice meseria din ce în ce mai puțin, ajungând să nu se mai poată întreține din aceasta; în final, a renunțat la a mai fi doctor și-a închiriat la un preț foarte bun această mică și dărăpănată clădire, pe jumătate fermă, pe jumătate conac, din acest colț uitat de lume, spre a-și asigura un venit suficient, care însă la oraș nu i-ar fi ajuns pentru a-și duce traiul liniștit. Cea mai mare parte a zilei și-o petrecea în grădină, devenind din ce în ce mai ursuz odată cu trecerea timpului și dezvoltând o senzație din ce în ce mai acută

shy that if she met a stranger anywhere in her short rambles she felt ashamed at his gaze, walked awkwardly, and blushed to her shoulders.

Yet Phyllis was discovered even here by an admirer, and her hand most unexpectedly asked in marriage.

The King, as aforesaid, was at the neighbouring town, where he had taken up his abode at Gloucester Lodge; and his presence in the town naturally brought many county people thither. Among these idlers – many of whom professed to have connections and interests with the Court – was one Humphrey Gould, a bachelor; a personage neither young nor old; neither good-looking nor positively plain. Too steady-going to be "a buck" (as fast and unmarried men were then called), he was an approximately fashionable man of a mild type. This bachelor of thirty found his way to the village on the down: beheld Phyllis; made her father's acquaintance in order to make hers; and by some means or other she sufficiently inflamed his heart to lead him in that direction almost daily; till he became engaged to marry her.

că-și irosise viața alergând după iluzii. Prietenii și-i vedea din ce în ce mai rar. Phyllis devenise atât de timidă încât, dacă întâlnea vreun necunoscut în scurtele sale plimbări, se rușina de privirea lui, pășea ciudat și roșea până la urechi.

Cu toate acestea, Phyllis a fost până și aici descoperită de un admirator, iar mâna i-a fost pe neașteptate cerută.

Regele, după cum s-a spus deja, se afla în orașul învecinat, unde poposise la Gloucester Lodge; prezența sa în oraș adusese acolo multă lume din ținut. Printre acești pierde-vară – dintre care mulți pretindeau că au legături și treburi diverse cu regalitatea – era un anume Humphrey Gould, un burlac; un personaj nici tânăr, dar nici bătrân; nici chipeș, dar nici pe de-a-ntregul banal. Prea cumpătat pentru a fi „bărbat pe cinste” (după cum li se spunea atunci bărbaților necăsătoriți și deosebit de prezentabili), el era un om aproape la modă și oarecum domol. Acest burlac de treizeci de ani și-a croit drum către sătucul de pe deal: a văzut-o pe Phyllis; a făcut cunoștință cu tatăl ei spre a face apoi cunoștință cu ea; și prin cine știe ce mijloace ea a reușit să-i pună inima pe jar și să-i îndrepte pașii în acea direcție aproape în fiecare zi; până ce se hotărî s-o ia de nevestă.

As he was of an old local family, some of whose members were held in respect in the county, Phyllis, in bringing him to her feet, had accomplished what was considered a brilliant move for one in her constrained position. How she had done it was not quite known to Phyllis herself. In those days unequal marriages were regarded rather as a violation of the laws of nature than as a mere infringement of convention, the more modern view, and hence when Phyllis, of the watering-place *bourgeoisie*, was chosen by such a gentlemanly fellow, it was as if she were going to be taken to heaven, though perhaps the uninformed would have seen no great difference in the respective positions of the pair, the said Gould being as poor as a crow.

This pecuniary condition was his excuse – probably a true one – for postponing their union, and as the winter drew nearer, and the King departed for the season, Mr. Humphrey Gould set out for Bath, promising to return to Phyllis in a few weeks. The winter arrived; the date of his promise passed, yet Gould postponed his coming, on the ground that he could not very easily leave his father in the city of their sojourn, the elder having no other relative near him. Phyllis, though lonely in the

De vreme ce el se trăgea dintr-o străveche familie din care făceau parte oameni respectați în întregul ținut, atrăgându-și dragostea lui, Phyllis săvârșise o faptă considerată a fi de-a dreptul extraordinară pentru cineva aflat într-o situație atât de nefavorabilă. Cum reușise asta nu era foarte limpede nici chiar pentru Phyllis. În acele vremuri, căsătoriile inegale erau privite mai degrabă ca o încălcare a legilor naturale decât ca o simplă abatere de la convenții, cum sunt văzute într-o concepție mai modernă, astfel că, atunci când Phyllis, făcând parte din *bourgeoisie*⁴, a fost aleasă de un astfel de domn, era ca și cum urma să pășească în rai, deși probabil că cei neinformați n-ar fi văzut nicio diferență majoră între statutul celor doi, acest Gould fiind sărac lipit.

Această situație financiară era scuza – probabil chiar adevărată – în numele căreia el tot amâna căsătoria lor, și, pe măsură ce iarna se apropia, după ce regele plecă pentru o vreme, dl. Humphrey Gould porni spre Bath, cu promisiunea fermă că se va întoarce la Phyllis în câteva săptămâni. Iarna sosi, data promisiunii sale trecu, și cu toate acestea Gould își întârzia venirea, pe motiv că nu-și putea atât de lesne lăsa tatăl în orașul în care se aflau, acesta neavând la căpătâiul său altă

extreme, was content. The man who had asked her in marriage was a desirable husband for her in many ways; her father highly approved of his suit; but this neglect of her was awkward, if not painful, for Phyllis. Love him in the true sense of the word she assured me she never did, but she had a genuine regard for him; admired a certain methodical and dogged way in which he sometimes took his pleasure; valued his knowledge of what the Court was doing, had done, or was about to do; and she was not without a feeling of pride that he had chosen her when he might have exercised a more ambitious choice.

But he did not come; and the spring developed. His letters were regular though formal; and it is not to be wondered that the uncertainty of her position, linked with the fact that there was not much passion in her thoughts of Humphrey, bred an indescribable dreariness in the heart of Phyllis Grove. The spring was soon summer, and the summer brought the King; but still no Humphrey Gould. All this while the engagement by letter was maintained intact.

At this point of time a golden radiance flashed in upon

rudă în afară de el. Phyllis, deși din cale afară de singură, era mulțumită. Cel care îi ceruse mâna era un soț potrivit pentru ea în multe privințe; tatăl ei îi dăduse cu toată inima binecuvântarea sa acestui om; dar faptul că el o neglija era ceva ciudat, dacă nu chiar dureros pentru Phyllis. Să-l iubească cu adevărat m-a asigurat că n-a putut niciodată, dar avea un respect sincer față de el; admira la el felul sistematic și perseverent în care îi plăcea să facă totul; aprecia cunoștințele sale despre ceea ce se întâmpla, se întâmplase sau avea să se întâmple la curte; și nu-i lipsea nici mândria pentru faptul că el o alesese pe ea când ar fi putut cu ușurință să fie mult mai pretențios în alegerea sa.

Dar el întârzia să sosească; era deja primăvară. Scrisorile sale erau dese, dar foarte ceremonioase; și nu e de mirare că nesiguranța situației sale, adăugată la faptul că oricum nu se gândea la Humphrey cu prea mare pasiune, a stârnit o stare de adâncă melancolie în inima lui Phyllis Grove. Primăvara s-a transformat curând în vară, iar vara l-a adus pe rege; dar nici urmă de Humphrey Gould. În tot acest timp logodna rămânea pe deplin valabilă în scrisori.

În acest moment o bucurie neînchipuită a luminat viețile

the lives of people here, and charged all youthful thought with emotional interest. This radiance was the aforesaid York Hussars.

celor de aici și-a insuflat în toate gândurile celor tineri un interes de natură sentimentală. Această bucurie venea de la mai sus pomeniții husari din York.

Translation
Café

September 2015

II.

The present generation has probably but a very dim notion of the celebrated York Hussars of ninety years ago. They were one of the regiments of the King's German Legion, and (though they somewhat degenerated later on) their brilliant uniform, their splendid horses, and above all, their foreign air and mustachios (rare appendages then), drew crowds of admirers of both sexes wherever they went. These with other regiments had come to encamp on the downs and pastures, because of the presence of the King in the neighbouring town.

The spot was high and airy, and the view extensive, commanding the Isle of Portland in front, and reaching to St. Aldhelm's Head eastward, and almost to the Start on the west.

Phyllis, though not precisely a girl of the village, was as interested as any of them in this military investment. Her father's home stood somewhat apart, and on the highest point of ground to which the lane ascended, so that it was almost level with the top of the church tower in the lower part of the

II.

Mai mult ca sigur că generația de astăzi are doar cunoștințe vagi despre vestiții husari din York de acum nouăzeci de ani. Ei alcătuiau unul din regimentele legiunii germane a regelui și (deși mai tâziu au decăzut) uniforma lor spectaculoasă, caii lor superbi și, mai ales, aerul lor străin și mustățile lor (adaosuri rare pe atunci) atrăgeau o mulțime de admiratori, atât bărbați, cât și femei, oriunde mergeau. Aceștia veniseră împreună cu alte regimente să-și așeze tabăra pe dealurile și pășunile de aici, dat fiind faptul că regele se afla în orașul învecinat.

Locul, deosebit de amplu, era situat la mare înălțime, astfel că priveliștea era vastă, cuprinzând Insula Portland în față și întinzându-se până la Capul Sfântului Aldhelm în est și aproape până la Start în vest.

Phyllis, deși nu era chiar o fată din sat, era la fel de interesată ca toți ceilalți de această asediere militară. Locuința tatălui ei se afla la o oarecare depărtare, fiind situată pe cea mai înaltă porțiune de pământ pe care urca poteca, astfel că era aproape la același nivel cu vârful turnului de biserică din partea

parish. Immediately from the outside of the garden-wall the grass spread away to a great distance, and it was crossed by a path which came close to the wall. Ever since her childhood it had been Phyllis's pleasure to clamber up this fence and sit on the top – a feat not so difficult as it may seem, the walls in this district being built of rubble, without mortar, so that there were plenty of crevices for small toes.

She was sitting up here one day, listlessly surveying the pasture without, when her attention was arrested by a solitary figure walking along the path. It was one of the renowned German Hussars, and he moved onward with his eyes on the ground, and with the manner of one who wished to escape company. His head would probably have been bent like his eyes but for his stiff neck-gear. On nearer view she perceived that his face was marked with deep sadness. Without observing her, he advanced by the footpath till it brought him almost immediately under the wall.

Phyllis was much surprised to see a fine, tall soldier in such a mood as this. Her theory of the military, and of the York Hussars in particular (derived entirely from hearsay, for she had never talked to a soldier in her life), was that their hearts

mai joasă a regiunii. Chiar dincolo de zidul grădinii iarba se întindea pe o mare distanță, fiind brăzdată de o cărare care venea până aproape de zid. Încă din copilărie, Phyllis găsea o plăcere deosebită în a se cățăra pe acest zid și a sta în vârful lui – o ispravă nu atât de dificilă precum pare, zidurile din acest ținut fiind construite din pietriș, fără mortar, astfel că existau o mulțime de scobituri potrivite pentru niște picioare mici.

Într-o zi stătea aici, sus, privind nepăsătoare pășunea dinaintea ei, când atenția îi fu atrasă de o figură singuratică pășind pe cărare. Era unul dintre renumiții husari germani; acesta mergea înainte cu ochii în pământ, având aerul unuia care dorește să evite orice fel de companie. Capul i-ar fi fost, probabil, la fel de plecat ca și ochii dacă n-ar fi purtat o haină cu guler bățos. Văzându-l mai de-aproape, ea observă că pe chip i se citea o adâncă tristețe. Fără s-o zărească, el merse mai departe pe potecă până ce ajunse chiar sub zid.

Phyllis fu tare uimită la vederea unui soldat înalt și chipeș într-o așa dispoziție. Părerea ei despre militari, și mai ales despre husarii din York (formată pe de-a-ntregul din auzite, căci nu stătuse nicicând de vorbă cu vreun soldat) era că

were as gay as their accoutrements.

At this moment the Hussar lifted his eyes and noticed her on her perch, the white muslin neckerchief which covered her shoulders and neck where left bare by her low gown, and her white raiment in general, showing conspicuously in the bright sunlight of this summer day. He blushed a little at the suddenness of the encounter, and without halting a moment from his pace passed on.

All that day the foreigner's face haunted Phyllis; its aspect was so striking, so handsome, and his eyes were so blue, and sad, and abstracted. It was perhaps only natural that on some following day at the same hour she should look over that wall again and wait till he had passed a second time. On this occasion he was reading a letter, and at the sight of her his manner was that of one who had half expected or hoped to discover her. He almost stopped, smiled, and made a courteous salute. The end of the meeting was that they exchanged a few words. She asked him what he was reading, and he readily informed her that he was re-perusing letters from his mother in Germany; he did not get them often, he said, and was forced to read the old ones a great many times. This was all that passed

inimile le sunt la fel de ușoare precum le este îmbrăcămintea.

În acest moment, husarul și-a ridicat privirea și-a observat-o pe zid, cu eșarfa de muselină albă acoperindu-i umerii și gâtul acolo unde acestea erau lăsate la vedere de rochia sa decoltată, cu veștmintele-i albe, de-a dreptul impresionante în lumina strălucitoare a acelei zile de vară. El roși ușor, luat prin surprindere de această întâlnire, dar fără să zăbovească o clipă merse mai departe.

Toată ziua Phyllis se gândi la chipul străinului; era atât de remarcabil, atât de chipeș, ochii săi erau atât de albaștri și triști și absenți. Era poate firesc ca într-una din zilele următoare, la aproximativ aceeași oră, să privească de pe acel zid din nou, așteptându-l să treacă pe acolo a doua oară. De această dată, el citea o scrisoare și, când o zări, chipul său trăda faptul că, într-o oarecare măsură, se așteptase sau chiar sperase să o revadă. Aproape că se opri, zâmbi și o salută politicos. La finalul întâlnirii, schimbară câteva cuvinte. Ea-l întrebă ce citea, iar el îi răspunse degrabă că recitea scrisori de la mama lui, din Germania; nu primea astfel de scrisori des, spunea el, și de aceea era forțat să le citească pe cele vechi de nenumărate ori. Atât s-a spus la această întâlnire, dar altele asemenea aveau să

at the present interview, but others of the same kind followed.

Phyllis used to say that his English, though not good, was quite intelligible to her, so that their acquaintance was never hindered by difficulties of speech. Whenever the subject became too delicate, subtle, or tender, for such words of English as were at his command, the eyes no doubt helped out the tongue, and – though this was later on – the lips helped out the eyes. In short this acquaintance, unguardedly made, and rash enough on her part, developed and ripened. Like Desdemona, she pitied him, and learnt his history.

His name was Matthäus Tina, and Saarbrück his native town, where his mother was still living. His age was twenty-two, and he had already risen to the grade of corporal, though he had not long been in the army. Phyllis used to assert that no such refined or well-educated young man could have been found in the ranks of the purely English regiments, some of these foreign soldiers having rather the graceful manner and presence of our native officers than of our rank and file.

She by degrees learnt from her foreign friend a

urmeze.

Phyllis obișnuia să spună că, deși el nu vorbea limba engleză foarte bine, ea-l putea înțelege, astfel că niciodată dificultățile de exprimare nu i-au împiedicat să se cunoască. De fiecare dată când subiectul devenea prea delicat, subtil sau sensibil pentru cuvintele din engleză care îi erau lui la îndemână, fără îndoială că ochii veneau în ajutorul limbii și – deși numai mult mai târziu – buzele veneau în ajutorul ochilor. Pe scurt, au ajuns să se cunoască fără să stea prea mult pe gânduri, ceea ce a fost imprudent din partea ei, iar legătura dintre ei a evoluat și s-a consolidat. La fel ca Desdemona⁵, îi fu milă de el și-i învăță istoria.

Numele lui era Matthäus Tina, iar Saarbrück⁶ era orașul lui natal, în care încă mai locuia mama lui. A avea douăzeci și doi de ani și fusese deja ridicat la grad de caporal, deși nu era de multă vreme în armată. Phyllis obișnuia să susțină că, printre soldații unui regiment pe deplin englezesc, nu se găsea niciun astfel de tânăr distins și bine educat, unii dintre acești soldați străini având mai degrabă înfățișarea elegantă a ofițerilor noștri decât aceea a simplilor noștri soldați.

Treptat, Phyllis a aflat de la amicul ei străin un amănunt

circumstance about himself and his comrades which Phyllis would least have expected of the York Hussars. So far from being as gay as its uniform, the regiment was pervaded by a dreadful melancholy, a chronic home-sickness, which depressed many of the men to such an extent that they could hardly attend to their drill. The worst sufferers were the younger soldiers who had not been over here long. They hated England and English life; they took no interest whatever in King George and his island kingdom, and they only wished to be out of it and never to see it any more. Their bodies were here, but their hearts and minds were always far away in their dear fatherland, of which – brave men and stoical as they were in many ways – they would speak with tears in their eyes. One of the worst of the sufferers from this home-woe, as he called it in his own tongue, was Matthäus Tina, whose dreamy musing nature felt the gloom of exile still more intensely from the fact that he had left a lonely mother at home with nobody to cheer her.

Though Phyllis, touched by all this, and interested in his history, did not disdain her soldier's acquaintance, she declined

despre el și camarazii săi la care ea nu s-ar fi așteptat câtuși de puțin din partea husarilor din York. Departe de a fi cu inima ușoară precum uniforma, regimentul era străbătut de un sentiment pătrunzător de melancolie, un dor de casă de-a dreptul cronic, care îi cufunda pe mulți dintre soldați într-o stare de depresie atât de adâncă încât abia dacă își mai puteau face datoria. Cel mai mult sufereau soldații cei tineri, care nu stătuseră aici prea multă vreme. Ei urau Anglia și viața englezească; nu-i preocupa defel regele George și regatul său insular și nu-și doreau decât să-l părăsească și să nu-l mai vadă niciodată. Trupurile le erau aici, dar inimile și gândurile erau veșnic departe, în țara lor dragă, despre care – bărbați viteji și puternici cum erau în multe situații – vorbeau adesea cu ochii scăldați în lacrimi. Unul din aceia care sufereau cel mai tare de acest dor cumplit de casă, pe când îl exprima în propria-i limbă, era chiar Matthäus Tina, a cărui fire aplecată spre visare și meditație resimțea povara exilului chiar și mai aprig, căci el lăsase în urmă o mama singură care n-avea pe nimeni s-o înveselească.

Deși Phyllis, emoționată de toate acestea și interesată de trecutul lui, nu se împotriva să-l cunoască pe acest soldat, nu

(according to her own account, at least) to permit the young man to overstep the line of mere friendship for a long while – as long, indeed, as she considered herself likely to become the possession of another; though it is probable that she had lost her heart to Matthäus before she was herself aware. The stone wall of necessity made anything like intimacy difficult; and he had never ventured to come, or to ask to come, inside the garden, so that all their conversation had been overtly conducted across this boundary.

i-a permis (cel puțin așa spunea ea) pentru multă vreme tânărului să treacă dincolo de granița unei simple prietenii – atâta vreme cât ea a considerat că poate deveni soția altui bărbat; este, totuși, foarte posibil ca ea să se fi îndrăgostit de Matthäus înainte ca ea însăși să-și poată da seama de acest fapt. Ineluctabilul zid de piatră nu le permitea să se apropie prea mult; iar el nu îndrăznise niciodată să vină sau măcar să ceară voie să vină în grădină, astfel că toate discuțiile lor s-au purtat peste această graniță.

III.

But news reached the village from a friend of Phyllis's father concerning Mr. Humphrey Gould, her remarkably cool and patient betrothed. This gentleman had been heard to say in Bath that he considered his overtures to Miss Phyllis Grove to have reached only the stage of a half-understanding; and in view of his enforced absence on his father's account, who was too great an invalid now to attend to his affairs, he thought it best that there should be no definite promise as yet on either side. He was not sure, indeed, that he might not cast his eyes elsewhere.

This account - though only a piece of hearsay, and as such entitled to no absolute credit - tallied so well with the infrequency of his letters and their lack of warmth, that Phyllis did not doubt its truth for one moment; and from that hour she felt herself free to bestow her heart as she should choose. Not so her father; he declared the whole story to be a fabrication. He had known Mr. Gould's family from his boyhood; and if there was one proverb which expressed the matrimonial aspect of

III.

Dar în sat au ajuns, printr-un amic de-al tatălui lui Phyllis, vești despre dl. Humphrey Gould, logodnicul ei uimitor de distant și de răbdător. Acest domn fusese auzit spunând în Bath că era de părere că propunerea făcută domnișoarei Phyllis Grove ajunsese numai la stadiul de înțelegere parțială; și că, dată fiind absența lui prelungită pricinuită de starea tatălui său, care era mult prea neajutorat acum pentru a-și putea purta singur de grijă, considera că la acest moment nu putea fi vorba despre o promisiune certă nici de o parte, nici de cealaltă. Într-adevăr, nu putea fi sigur că atenția nu-i va fi reținută de vreo altă domnișoară.

Această veste - deși venită numai din auzite și, ca atare, deloc demnă de crezare - se potrivea atât de bine cu scrisorile rare și lipsite de căldură pe care el i le trimitea încât Phyllis nu se îndoii nicio clipă că aceasta este adevărată; și din acel moment se simți liberă să-și dăruiască inima după bunul ei plac. Nu același lucru se putea spune și despre tatăl ei; acesta declară că întreaga poveste este o simplă născocire. Cunoștea familia dlui. Gould încă din copilărie; și dacă exista vreun proverb care să

Translation
Café

that family well, it was "Love me little, love me long." Humphrey was an honourable man, who would not think of treating his engagement so lightly. "Do you wait in patience," he said; "all will be right enough in time."

From these words Phyllis at first imagined that her father was in correspondence with Mr. Gould; and her heart sank within her; for in spite of her original intentions she had been relieved to hear that her engagement had come to nothing. But she presently learnt that her father had heard no more of Humphrey Gould than she herself had done; while he would not write and address her affianced directly on the subject, lest it should be deemed an imputation on that bachelor's honour.

"You want an excuse for encouraging one or other of those foreign fellows to flatter you with his unmeaning attentions," her father exclaimed, his mood having of late been a very unkind one towards her. "I see more than I say. Don't you ever set foot outside that garden-fence without my permission. If you want to see the camp I'll take you myself some Sunday afternoon."

Phyllis had not the smallest intention of disobeying him

surprindă opinia acestei familii despre căsătorie, acela era „Iubește-mă puțin, dar pentru totdeauna.” Humphrey era un om de cuvânt, care nu s-ar fi putut gândi să nu ia în serios tocmai propria sa logodnă. „Ai răbdare,” spuse el; „totul se va rezolva la timp.”

Din aceste vorbe Phyllis înțelesese la început că tatăl ei corespondea cu dl. Gould; și inima i se întristă amar; căci, în ciuda intențiilor sale inițiale, se simțise ușurată să audă că de logodna ei se alesese praful. Dar află de îndată că tatăl ei nu știa mai multe despre Humphrey Gould decât știa ea însăși; căci nu-i scria logodnicului ei despre acest subiect pentru ca, abordându-l atât de direct, nu cumva să păteze onoarea acestui burlac.

„Tu cauți doar o scuză spre a-l încuraja pe vreunul din acei flăcăi străini să te măgulească cu atențiile lui prostesti,” exclamă tatăl ei, care în ultimul timp se purtase foarte urât cu ea. „Văd mai multe decât las să se înțeleagă. Să nu pășești dincolo de zidul grădinii fără voia mea. Dacă vrei să vezi tabăra, te duc chiar eu acolo într-o după-amiază de duminică.”

Phyllis n-avea nici cea mai mică intenție de a nu da

in her actions, but she assumed herself to be independent with respect to her feelings. She no longer checked her fancy for the Hussar, though she was far from regarding him as her lover in the serious sense in which an Englishman might have been regarded as such. The young foreign soldier was almost an ideal being to her, with none of the appurtenances of an ordinary house-dweller; one who had descended she knew not whence, and would disappear she knew not whither; the subject of a fascinating dream – no more.

They met continually now – mostly at dusk – during the brief interval between the going down of the sun and the minute at which the last trumpet-call summoned him to his tent. Perhaps her manner had become less restrained latterly; at any rate that of the Hussar was so; he had grown more +tender every day, and at parting after these hurried interviews she reached down her hand from the top of the wall that he might press it. One evening he held it so long that she exclaimed, "The wall is white, and somebody in the field may see your shape against it!"

He lingered so long that night that it was with the greatest difficulty that he could run across the intervening

ascultare tatălui ei în ce privește faptele sale, dar și-a luat libertatea de a fi independentă în legătură cu sentimentele sale. Ceea ce simțea pentru husar nu mai era o simplă atracție, deși era departe de a-l considera iubitul ei în sensul serios în care un englez ar fi putut fi considerat astfel. Tânărul soldat străin era pentru ea mai degrabă o ființă de o perfecțiune ireală, fără niciuna din apucăturile unui om de rând; era o faptură coborâtă de cine știe unde care avea să dispară cine știe încotro; era obiectul unui vis încântător – nimic mai mult.

Acum se vedeau destul de des – de cele mai multe ori în amurg – în scurtul răstimp dintre asfințul soarelui și clipa în care cel din urmă sunet de trompetă îi porunceă să se întoarcă în cort. Purtarea ei trebuie să fi fost mai puțin cumpătată în ultima vreme; în orice caz, cea a husarului așa era; cu fiecare zi era tot mai afectuos, iar la finalul acestor scurte întâlniri ea își lăsa mâna în jos din vârful zidului pentru ca el s-o poată strânge ușor. Într-o seară îi ținu mână în mâna lui atât de mult încât ea îi spuse: „Zidul e alb, astfel că cineva de pe câmp ți-ar putea zări silueta!”

În acea seară el zăbovi atât de mult încât abia reuși să parcurgă în fugă bucata de pământ care-l despărțea de tabără și

stretch of ground and enter the camp in time. On the next occasion of his awaiting her she did not appear in her usual place at the usual hour. His disappointment was unspeakably keen; he remained staring blankly at the spot, like a man in a trance. The trumpets and tattoo sounded, and still he did not go.

She had been delayed purely by an accident. When she arrived she was anxious because of the lateness of the hour, having heard as well as he the sounds denoting the closing of the camp. She implored him to leave immediately.

"No," he said gloomily. "I shall not go in yet - the moment you come - I have thought of your coming all day."

"But you may be disgraced at being after time?"

"I don't mind that. I should have disappeared from the world some time ago if it had not been for two persons - my beloved, here, and my mother in Saarbrück. I hate the army. I care more for a minute of your company than for all the promotion in the world."

Thus he stayed and talked to her, and told her interesting details of his native place, and incidents of his

să ajungă acolo la timp. Următoarea dată când el o aștepta, ea nu apăru la locul obișnuit, la momentul obișnuit. Dezamăgirea lui fu fără margini; rămase cu ochii ațintiți spre acel loc, ca-ntr-o transă. Trompetele dădeau semnalul de stingere, dar el nu se clinti din loc.

Ea întârziase din întâmplare. Când în cele din urmă ajunse, era îngrijorată din pricina orelor târzii, căci auzise și ea, la fel de bine ca el, sunetele care arătau că tabăra se închidea. Îl imploră să plece degrabă.

„Nu,” spuse el abătut. „N-am să plec încă - tocmai în această clipă în care dumneata ai venit - toată ziua m-am gândit la venirea ta.”

„Dar poți fi tras la răspundere pentru întârziere?”

„Nu-mi pasă de asta. Aș fi pierit din această lume cu mult timp în urmă dacă n-ar fi existat două ființe - iubita mea, cea aici prezentă, și mama mea din Saarbrück. Urăsc armata. Tânjesc mai mult după un minut petrecut alături de dumneata decât după toate înaintările în grad din lume.”

Astfel că el rămase mai departe să-i vorbească și-i spuse amănunte interesante despre orașul său natal, precum și

childhood, till she was in a simmer of distress at his recklessness in remaining. It was only because she insisted on bidding him good-night and leaving the wall that he returned to his quarters.

The next time that she saw him he was without the stripes that had adorned his sleeve. He had been broken to the level of private for his lateness that night; and as Phyllis considered herself to be the cause of his disgrace her sorrow was great. But the position was now reversed; it was his turn to cheer her.

"Don't grieve, *meine Liebliche!*" he said. "I have got a remedy for whatever comes. First, even supposing I regain my stripes, would your father allow you to marry a non-commissioned officer in the York Hussars?"

She flushed. This practical step had not been in her mind in relation to such an unrealistic person as he was; and a moment's reflection was enough for it. "My father would not – certainly would not," she answered unflinchingly. "It cannot be thought of! My dear friend, please do forget me: I fear I am ruining you and your prospects!"

întâmplări din copilăria sa, până ce ea nu-și mai putu stăpâni îngrijorarea față de nesăbuința lui de a-i rămâne aproape. Numai pentru că ea a insistat să-i spună noapte bună și să plece de pe zid a acceptat și el să se întoarcă în tabără.

Următoarea dată când ea îl văzu, nu mai avea dungile care îi împodobiseră până atunci mâneca. Fusese decăzut în grad de simplu soldat pentru că întârziase în acea seară; și, de vreme ce Phyllis se considera a fi cauza rușinii care se abătuse asupra lui, mâhnirea ei era imensă. Iată că rolurile se inversaseră; era rândul lui să o înveselească.

„Nu fi supărată, *meine Liebliche!*”, îi spuse el. „Am găsit scăparea pentru orice va să fie. Mai întâi, presupunând că îmi redobândesc dungile, ți-ar îngădui oare tatăl dumitale să te căsătorești cu un subofițer din rândul husarilor din York?”

Ea roși. Nu se gândise nicio secundă la un pas atât de concret când era vorba despre o persoană atât de nerealistă ca el; dar, cugetând pentru doar o clipă, află răspunsul. „Tatăl meu nu mi-ar îngădui – cu siguranță că nu,” răspunse ea fără vreo urmă de șovăială. „Nici nu încape îndoială! Dragul meu prieten, te rog din suflet să mă ierți: mă tem că eu îți distrug dumitale viitorul!”

"Not at all!" said he. "You are giving this country of yours just sufficient interest to me to make me care to keep alive in it. If my dear land were here also, and my old parent, with you, I could be happy as I am, and would do my best as a soldier. But it is not so. And now listen. This is my plan. That you go with me to my own country, and be my wife there, and live there with my mother and me. I am not a Hanoverian, as you know, though I entered the army as such; my country is by the Saar, and is at peace with France, and if I were once in it I should be free."

"But how get there?" she asked. Phyllis had been rather amazed than shocked at his proposition. Her position in her father's house was growing irksome and painful in the extreme; his parental affection seemed to be quite dried up. She was not a native of the village, like all the joyous girls around her; and in some way Matthäus Tina had infected her with his own passionate longing for his country, and mother, and home.

"But how?" she repeated, finding that he did not answer. "Will you buy your discharge?"

„Nici vorbă de așa ceva!” spuse el. „Faci ca țara aceasta să fie tocmai atât de interesantă pentru mine încât să-mi dau silința să rămân în viață aici. Dacă și pământul meu drag ar fi aici și bătrâna mea mamă ar fi alături de dumneata, aș fi cât se poate de fericit și mi-aș îndeplini cât mai mulțumitor îndatoririle de soldat. Dar nu e deloc așa. Iar acum ascultă-mă. Iată care e planul meu. Ca dumneata să vii cu mine în țara mea și să-mi fii soție acolo, să locuiești acolo împreună cu mine și cu mama mea. Nu sunt soldat din regiunea Hanovra⁸, deși așa am intrat în armată; țara mea e lângă Saar⁹ și nu e în război cu Franța; de îndată ce aș ajunge acolo, aș fi liber.”

„Dar cum ajungi acolo?” întrebă ea. Phyllis fu mai degrabă uimită decât înspăimântată de această propunere a lui. Condiția ei în casa tatălui ei era din ce în ce mai supărătoare și mai dureroasă; simțămintele lui părintești păreau că s-au stins. Ea nu era de fel din partea locului, precum celelalte fete voioase din jurul ei; și într-un fel Matthäus Tina îi insuflase ceva din propria lui dorință arzătoare de a-și revedea țara și mama și casa.

„Dar cum?” repetă ea, văzând că n-a primit niciun răspuns. „Îți vei cumpăra libertatea?”

"Ah, no," he said. "That's impossible in these times. No; I came here against my will; why should I not escape? Now is the time, as we shall soon be striking camp, and I might see you no more. This is my scheme. I will ask you to meet me on the highway two miles off, on some calm night next week that may be appointed. There will be nothing unbecoming in it, or to cause you shame; you will not fly alone with me, for I will bring with me my devoted young friend Christoph, an Alsatian, who has lately joined the regiment, and who has agreed to assist in this enterprise. We shall have come from yonder harbour, where we shall have examined the boats, and found one suited to our purpose. Christoph has already a chart of the Channel, and we will then go to the harbour, and at midnight cut the boat from her moorings, and row away round the point out of sight; and by the next morning we are on the coast of France, near Cherbourg. The rest is easy, for I have saved money for the land journey, and can get a change of clothes. I will write to my mother, who will meet us on the way."

He added details in reply to her inquiries, which left no

„Oh, nu,” spuse el. „Așa ceva nu e posibil în aceste vremuri. Nu; am venit aici împotriva voinței mele; de ce să nu evadez? Acum este momentul potrivit, căci în curând ne vom muta tabăra și nu te voi mai putea vedea. Iată care e planul meu. Îți voi cere să vii la șosea, la trei kilometri de aici, într-una din serile liniștite ale săptămânii viitoare care urmează a fi stabilită. Nu va fi nimic înjositor sau rușinos pentru dumneata; nu vei călători doar alături de mine, căci eu îl voi lua cu mine pe tânărul, dar devotatul meu prieten Christoph, un alsacian¹⁰ care s-a alăturat recent regimentului și care a fost de acord să mă ajute în acest demers. Noi vom fi venit din acel port, unde vom fi verificat bărcile și vom fi găsit una care să fie pe potriva nevoilor noastre. Christoph are deja o hartă a Canalului¹¹, astfel că noi vom merge apoi spre port, iar la miezul nopții vom tăia funiile cu care barca e legată la chei și vom vâsli până ce ne vom face nevăzuți; până dimineața următoare vom fi pe coasta Franței, în apropiere de Cherbourg¹². Restul e ușor, căci am pus bani deoparte pentru călătoria pe uscat și pot face rost de un schimb de haine. Îi voi scrie mamei mele, care ne va aștepta undeva pe drum.”

Adăugă și alte detalii drept răspuns la întrebările ei, care

doubt in Phyllis's mind of the feasibility of the undertaking. But its magnitude almost appalled her; and it is questionable if she would ever have gone further in the wild adventure if, on entering the house that night, her father had not accosted her in the most significant terms.

"How about the York Hussars?" he said.

"They are still at the camp; but they are soon going away, I believe."

"It is useless for you to attempt to cloak your actions in that way. You have been meeting one of those fellows; you have been seen walking with him - foreign barbarians, not much better than the French themselves! I have made up my mind - don't speak a word till I have done, please! - I have made up my mind that you shall stay here no longer while they are on the spot. You shall go to your aunt's."

It was useless for her to protest that she had never taken a walk with any soldier or man under the sun except himself. Her protestations were feeble, too, for though he was not literally correct in his assertion, he was virtually only half in error.

nu mai lăsară nici urmă de îndoială în mintea lui Phyllis în legătură cu posibilitatea de îndeplinire a acestui plan. Dar amploarea lui aproape că o înspăimânta; și e îndoielnic faptul că ea ar fi mers mai departe în această aventură nebunească dacă, intrând în casă în acea noapte, tatăl ei nu ar fi abordat-o cât se poate de hotărât.

„Ce-i cu husarii din York?” întrebă el.

„Sunt încă în tabără; dar cred că în curând vor pleca.”

„E de prisos să încerci să-ți ascunzi faptele astfel. Te-ai tot întâlnit cu unul din acești flăcăi; ai fost văzută în timp ce te plimbai cu el - barbari străini, cu nimic mai buni decât francezii înșiși! Am decis - să nu rostești o vorbă până nu termin ce am de spus, te rog! - am decis ca tu să nu mai stai aici nicio secundă câtă vreme ei se află în preajmă. Te vei duce la casa mătușii tale.”

Era de prisos ca ea să se împotrivescă, spunând că nu se plimbase nicicând cu vreun soldat sau cu vreun alt bărbat de pe fața pământului în afară de el. Spusele ei ar fi fost oricum neînsemnate, căci, deși afirmațiile tatălui ei nu erau literalmente corecte, practic acesta se înșela numai pe jumătate.

The house of her father's sister was a prison to Phyllis. She had quite recently undergone experience of its gloom; and when her father went on to direct her to pack what would be necessary for her to take, her heart died within her. In after years she never attempted to excuse her conduct during this week of agitation; but the result of her self-communing was that she decided to join in the scheme of her lover and his friend, and fly to the country which he had coloured with such lovely hues in her imagination. She always said that the one feature in his proposal which overcame her hesitation was the obvious purity and straight-forwardness of his intentions. He showed himself to be so virtuous and kind; he treated her with a respect to which she had never before been accustomed; and she was braced to the obvious risks of the voyage by her confidence in him.

Locuința mătușii ei era ca o închisoare pentru Phyllis. Avusese parte destul de recent de întunecimea acestei case; iar când tatăl ei merse mai departe și îi poruncise să împacheteze toate cele trebuincioase, o adâncă jale cuprinse inima lui Phyllis. În anii de după aceste întâmplări n-a încercat nicicând să-și scuze purtarea din această săptămână atât de tulburată; dar rezultatul îndelungii ei frământări fu acela că luă hotărârea de a se implica în planul iubitului ei și al amicului acestuia și de a călători spre țara pe care el o zugrăvise în nuanțe atât de încântătoare în imaginația ei. Ea a spus întotdeauna că singurul aspect al propunerii lui care o făcu să-și învingă ezitarea a fost vădita puritate și sinceritate a intențiilor lui. S-a dovedit a fi un om virtuos și bun; arăta față de ea un respect cu care ea nu era obișnuită; astfel că ea se expuse tuturor primejdiilor acestei călătorii în virtutea încrederii pe care o avea în el.

IV.

It was on a soft, dark evening of the following week that they engaged in the adventure. Tina was to meet her at a point in the highway at which the lane to the village branched off. Christoph was to go ahead of them to the harbour where the boat lay, row it round the Nothe – or Look-out as it was called in those days – and pick them up on the other side of the promontory, which they were to reach by crossing the harbour-bridge on foot, and climbing over the Look-out hill.

As soon as her father had ascended to his room she left the house, and, bundle in hand, proceeded at a trot along the lane. At such an hour not a soul was afoot anywhere in the village, and she reached the junction of the lane with the highway unobserved. Here she took up her position in the obscurity formed by the angle of a fence, whence she could discern every one who approached along the turnpike-road, without being herself seen.

She had not remained thus waiting for her lover longer than a minute – though from the tension of her nerves the lapse

IV.

Au pornit în această aventură într-o seară caldă și întunecată din săptămâna următoare. Tina trebuia să se întâlnească cu ea într-un anumit loc de pe șosea de unde se bifurca poteca ce ducea spre sat. Christoph trebuia să meargă înaintea lor în portul unde se afla barca, să vâslească spre Nothe¹³ – sau Observator, cum i se spunea în acele vremuri – și să-i ia de pe cealaltă parte a promontoriului, unde aveau să ajungă mergând pe podul din port și cățărându-se pe dealul Observatorului.

De îndată ce tatăl ei a urcat în camera lui, ea a părăsit casa și, cu bagajul în mână, a mers grăbită de-a lungul potecii. La o asemenea oră niciun sătean nu mai era treaz, astfel că ajunse la răscrucea potecii cu șoseaua fără ca cineva să o vadă. Aici s-a pus la adăpost în întunericul format de colțul unui gard, de unde putea să vadă pe oricine se apropia dinspre barieră fără ca ea să fie văzută.

N-a stat astfel, așteptându-și iubitul, mai mult de un minut – deși, judecând după încordarea nervilor săi, scurgerea

of even that short time was trying - when, instead of the expected footsteps, the stage-coach could be heard descending the hill. She knew that Tina would not show himself till the road was clear, and waited impatiently for the coach to pass. Nearing the corner where she was it slackened speed, and, instead of going by as usual, drew up within a few yards of her. A passenger alighted, and she heard his voice. It was Humphrey Gould's.

He had brought a friend with him, and luggage. The luggage was deposited on the grass, and the coach went on its route to the royal watering-place.

"I wonder where that young man is with the horse and trap?" said her former admirer to his companion. "I hope we shan't have to wait here long. I told him half-past nine o'clock precisely."

"Have you got her present safe?"

"Phyllis's? O, yes. It is in this trunk. I hope it will please her."

"Of course it will. What woman would not be pleased with such a handsome peace-offering?"

"Well - she deserves it. I've treated her rather badly. But

chiar și a unui timp atât de scurt era istovitoare - când, în locul pașilor pe care-i aștepta, se auzi o trăsură coborând dealul. Știa că Tina nu se va arăta până ce drumul nu va fi fost liber, astfel că așteptă nerăbdătoare ca trăsura să treacă mai departe. Apropiindu-se de colțul unde se afla ea, trăsura încetini și, în loc să meargă înainte cum era firesc, se opri la câțiva metri de ea. Un călător se dădu jos, iar ea îi auzi vocea. Era a lui Humphrey Gould.

Adusese cu el un amic, precum și niște bagaje. Acestea au fost așezate pe iarbă, iar trăsura și-a continuat drumul către stațiunea balneară regală.

„Mă întreb unde o fi tânărul acela cu calul și cabrioleta?” spuse fostul ei admirator către amicul său. „Sper că nu va trebui să așteptăm aici vreme îndelungată. I-am spus la nouă și jumătate fix.”

„Cadoul pentru dumneaei e la loc sigur?”

„Pentru Phyllis? Oh, bineînțeles. E în acest cutar. Nădăduiesc că îi va plăcea.”

„Negreșit că așa va fi. Ce femeie n-ar fi mulțumită de un atât de frumos dar adus în semn de pace?”

„Ei bine - îl merită. M-am purtat destul de urât cu

she has been in my mind these last two days much more than I should care to confess to everybody. Ah, well; I'll say no more about that. It cannot be that she is so bad as they make out. I am quite sure that a girl of her good wit would know better than to get entangled with any of those Hanoverian soldiers. I won't believe it of her, and there's an end on't."

More words in the same strain were casually dropped as the two men waited; words which revealed to her, as by a sudden illumination, the enormity of her conduct. The conversation was at length cut off by the arrival of the man with the vehicle. The luggage was placed in it, and they mounted, and were driven on in the direction from which she had just come.

Phyllis was so conscience-stricken that she was at first inclined to follow them; but a moment's reflection led her to feel that it would only be bare justice to Matthäus to wait till he arrived, and explain candidly that she had changed her mind – difficult as the struggle would be when she stood face to face with him. She bitterly reproached herself for having believed

dumneaei. Dar în aceste ultime două zile a fost prezentă în gândurile mele mult mai mult decât aş îndrăzni să mărturisesc cuiva. Oh, asta e; nu voi mai spune nicio vorbă despre această chestiune. Nu se poate ca purtarea dumneaei să fie atât de necuviincioasă precum se spune. Sunt aproape sigur că o tânără atât de înțeleaptă ca dumneaei ar şti că nu trebuie să aibă nimic de-a face cu vreunul din soldații aceia din Hanovra. Nu cred așa ceva și acesta e sfârșitul discuției."

Alte asemenea vorbe au schimbat cei doi câtă vreme au așteptat; vorbe care au făcut-o să-și dea seama dintr-o dată de gravitatea purtării ei. Conversația a fost în cele din urmă întreruptă de sosirea bărbatului cu cabrioleta. Bagajul a fost pus în vehicul, cei doi au urcat și au fost duși în direcția din care ea tocmai venise.

Pe Phyllis o muștra conștiința atât de tare încât a fost inițial tentată să-i urmeze; dar, reflectând preț de o clipă, ajunse la concluzia că cinstit față de Matthäus ar fi să aștepte acolo până la sosirea lui și să-i explice cât se poate de sincer că se răzgândise – oricât de mare avea să-i fie tulburarea când el avea să stea dinaintea ei. Se muștră pe sine cu asprime pentru că

reports which represented Humphrey Gould as false to his engagement, when, from what she now heard from his own lips, she gathered that he had been living full of trust in her. But she knew well enough who had won her love. Without him her life seemed a dreary prospect, yet the more she looked at his proposal the more she feared to accept it – so wild as it was, so vague, so venturesome. She had promised Humphrey Gould, and it was only his assumed faithlessness which had led her to treat that promise as nought. His solicitude in bringing her these gifts touched her; her promise must be kept, and esteem must take the place of love. She would preserve her self-respect. She would stay at home, and marry him, and suffer.

Phyllis had thus braced herself to an exceptional fortitude when, a few minutes later, the outline of Matthäus Tina appeared behind a field-gate, over which he lightly leapt as she stepped forward. There was no evading it, he pressed her to his breast.

"It is the first and last time!" she wildly thought as she stood encircled by his arms.

How Phyllis got through the terrible ordeal of that night

dăduse crezare spuselor care îl înfățișau pe Humphrey Gould ca fiind necredincios logodnei sale, când, judecând după ce auzise acum chiar din gura lui, își putuse da seama că el îi fusese în tot acest timp fidel. Dar ea știa destul de bine cine îi furase inima. Fără el, viața îi părea jalnică, dar, cu toate acestea, cu cât se gândea mai mult la propunerea lui, cu atât se temea mai tare să o accepte – atât era de nebunească, de nesigură și de nechibzuită. Îi făcuse o promisiune lui Humphrey Gould și numai presupusa infidelitate a acestuia o făcuse să nesocotească această promisiune. Preocuparea lui pentru a-i aduce aceste daruri o emoționa; promisiunea ei trebuia respectată, iar respectul trebuia să ia locul iubirii. Avea să-și păstreze onoarea. Avea să stea acasă, să se mărite cu el și să sufere.

Phyllis ajunsese la o tărie sufletească extraordinară când, câteva minute mai târziu, silueta lui Matthäus Tina se ivi în spatele gardului, peste care el sări cu ușurință când ea se apropie. Nu se putu sustrage, el o strânse tare la piept.

„E pentru prima și ultima oară!” își spuse ea cu frenezie, pe când era cuprinsă de brațele lui.

Phyllis nu-și putea aduce limpede aminte cum a reușit să

she could never clearly recollect. She always attributed her success in carrying out her resolve to her lover's honour, for as soon as she declared to him in feeble words that she had changed her mind, and felt that she could not, dared not, fly with him, he forbore to urge her, grieved as he was at her decision. Unscrupulous pressure on his part, seeing how romantically she had become attached to him, would no doubt have turned the balance in his favour. But he did nothing to tempt her unduly or unfairly.

On her side, fearing for his safety, she begged him to remain. This, he declared, could not be. "I cannot break faith with my friend," said he. Had he stood alone he would have abandoned his plan. But Christoph, with the boat and compass and chart, was waiting on the shore; the tide would soon turn; his mother had been warned of his coming; go he must.

Many precious minutes were lost while he tarried, unable to tear himself away. Phyllis held to her resolve, though it cost her many a bitter pang. At last they parted, and he went down the hill. Before his footsteps had quite died away she felt

treacă prin chinul acelei nopți. Pusese întotdeauna succesul ei în a-și pune în aplicare hotărârea pe seama cinstei iubitului ei, căci de îndată ce ea îi spuse în cuvinte abia rostite că se răzgândise și că simțea că nu putea, nu îndrăznea să călătorească alături de el, acesta s-a înfrânat de la a o constrânge în vreun fel, deși era îndurerat de decizia ei. O presiune ticăloasă din partea lui, dat fiind faptul că ea era vizibil îndrăgostită de el, fără îndoială că ar fi inclinat balanța în favoarea lui. Dar el n-a schițat niciun gest prin care s-o ispitească în mod necinstit sau nedrept.

La rândul ei, temându-se pentru siguranța lui, ea îl imploră să nu plece. Așa ceva, declară el, era de-a dreptul imposibil. „Nu pot încălca promisiunea făcută amicului meu,” spuse el. De-ar fi fost singurul implicat, ar fi renunțat la planul său. Dar Christoph, cu barca și busola și harta, îl aștepta pe mal; nivelul apei avea să se schimbe în curând; mama lui fusese anunțată cu privire la sosirea lui; n-avea încotro, trebuia să plece.

Multe clipe prețioase s-au scurs cât el a zăbovit, nereușind să plece de lângă ea. Phyllis rămase de neclintit în hotărârea ei, deși aceasta o făcea să cadă pradă unui zbucium interior. În cele din urmă s-au despărțit, iar el a coborât dealul.

a desire to behold at least his outline once more, and running noiselessly after him regained view of his diminishing figure. For one moment she was sufficiently excited to be on the point of rushing forward and linking her fate with his. But she could not. The courage which at the critical instant failed Cleopatra of Egypt could scarcely be expected of Phyllis Grove.

A dark shape, similar to his own, joined him in the highway. It was Christoph, his friend. She could see no more; they had hastened on in the direction of the town and harbour, four miles ahead. With a feeling akin to despair she turned and slowly pursued her way homeward.

Tattoo sounded in the camp; but there was no camp for her now. It was as dead as the camp of the Assyrians after the passage of the Destroying Angel.

She noiselessly entered the house, seeing nobody, and went to bed. Grief, which kept her awake at first, ultimately wrapped her in a heavy sleep. The next morning her father met her at the foot of the stairs.

"Mr. Gould is come!" he said triumphantly.

Înainte ca pașii lui să se stingă, ea simți dorința arzătoare de a-i vedea încă o dată silueta și, alergând în liniște după el, reuși să zărească conturul din ce în ce mai neclar al acesteia. Preț de o clipă fu îndeajuns de tulburată pentru a fi pe punctul de a alerga spre el și de a-și lega pe veci existența de a lui. Dar nu putea face așa ceva. Curajul care în momentul decisiv o părăsise pe Cleopatra din Egipt¹⁴ cu greu putea fi pretins tocmai din partea lui Phyllis Grove.

O siluetă întunecată, asemănătoare cu a lui, i se alătură în șosea. Era Christoph, amicul său. Mai departe nu mai putu să vadă; cei doi se grăbiră înspre oraș și înspre port, la mai bine de șase kilometri depărtare. Într-o stare vecină cu disperarea, ea făcu cale întoarsă și se îndreptă agale spre casă.

Stingerea fu dată în tabără; dar pentru ea tabăra nu mai exista de-acum. Era la fel de pierdută ca tabăra asirienilor¹⁵ după trecerea Îngerului Distrugător.

Intră cu zgomot în casă, unde nu văzu pe nimeni, așa că se duse la culcare. Durerea, care initial o ținu trează, o învălui apoi într-un somn adânc. În dimineața următoare se întâlni cu tatăl ei la capătul scării.

„Dl. Gould a sosit!” exclamă el triumfător.

Humphrey was staying at the inn, and had already called to inquire for her. He had brought her a present of a very handsome looking-glass in a frame of *repoussé* silverwork, which her father held in his hand. He had promised to call again in the course of an hour, to ask Phyllis to walk with him.

Pretty mirrors were rarer in country-houses at that day than they are now, and the one before her won Phyllis's admiration. She looked into it, saw how heavy her eyes were, and endeavoured to brighten them. She was in that wretched state of mind which leads a woman to move mechanically onward in what she conceives to be her allotted path. Mr. Humphrey had, in his undemonstrative way, been adhering all along to the old understanding; it was for her to do the same, and to say not a word of her own lapse. She put on her bonnet and tippet, and when he arrived at the hour named she was at the door awaiting him.

Humphrey stătea la han și sunase deja să întrebe de ea. Îi adusesese în dar o oglindă de-a dreptul încântătoare într-o ramă de argint în stil *repoussé*¹⁶, pe care tatăl ei o ținea atunci în mână. Promisese că va suna din nou în decurs de un ceas, spre a-i cere lui Phyllis să facă o plimbare alături de el.

În acele vremuri oglinzile frumoase erau mult mai rare în casele de la țară decât sunt acum, iar cea care se afla dinaintea ei îi câștigă admirația lui Phyllis. Se privi în ea, văzu cât de triști îi erau ochii și se strădui să-i lumineze. Se afla în starea aceea mizerabilă care determină o femeie să acționeze instinctiv spre a urma ceea ce ea consideră că este calea hărăzită ei. În tot acest timp dl. Humphrey, în felul său mai degrabă rezervat, nu se abătuse de la vechea înțelegere; și ea trebuia să procedeze astfel și să nu sufle o vorbă despre momentul ei de rătăcire. Își puse boneta și fularul de blană, iar când el sosi la ora stabilită ea era la ușă, așteptându-l.

V.

Phyllis thanked him for his beautiful gift; but the talking was soon entirely on Humphrey's side as they walked along. He told her of the latest movements of the world of fashion – a subject which she willingly discussed to the exclusion of anything more personal – and his measured language helped to still her disquieted heart and brain. Had not her own sadness been what it was she must have observed his embarrassment. At last he abruptly changed the subject.

"I am glad you are pleased with my little present," he said. "The truth is that I brought it to propitiate 'ee, and to get you to help me out of a mighty difficulty."

It was inconceivable to Phyllis that this independent bachelor – whom she admired in some respects – could have a difficulty.

"Phyllis – I'll tell you my secret at once; for I have a monstrous secret to confide before I can ask your counsel. The case is, then, that I am married: yes, I have privately married a dear young belle; and if you knew her, and I hope you will, you

V.

Phyllis îi mulțumi pentru darul său minunat; dar, pe măsură ce își continuară plimbarea, conversația căzu treptat în seama lui Humphrey. El îi povesti despre cele mai recente tendințe din lumea modei – un subiect pe care ea îl dezbătu pe larg spre a ocoli discuțiile despre chestiuni mai personale – iar vorba sa cumpătată o ajută să-și domolească inima și creierul deosebit de tulburate. Dacă n-ar fi fost atât de tristă cu siguranță că ar fi observat stinghereala lui. În cele din urmă, el schimbă brusc subiectul.

„Mă bucură faptul că darul meu te-a încântat,” spuse el. „Adevărul este că ți l-am dat spre a te îmbuna și spre a te ruga să mă scoți dintr-un mare necaz.”

Era de neînchipuit pentru Phyllis că acest burlac independent – pe care-l admira în anumite privințe – ar putea avea vreun necaz.

„Phyllis – îți voi spune degrabă taina mea; căci trebuie să-ți împărtășesc o taină cumplită înainte de a-ți cere sfatul. Treaba este că sunt însurat: da, m-am însurat în secret cu o tânără și mândră domnișoară; și dacă ai avea șansa de a o

would say everything in her praise. But she is not quite the one that my father would have chose for me – you know the paternal idea as well as I – and I have kept it secret. There will be a terrible noise, no doubt; but I think that with your help I may get over it. If you would only do me this good turn – when I have told my father, I mean – say that you never could have married me, you know, or something of that sort – 'pon my life it will help to smooth the way vastly. I am so anxious to win him round to my point of view, and not to cause any estrangement."

What Phyllis replied she scarcely knew, or how she counselled him as to his unexpected situation. Yet the relief that his announcement brought her was perceptible. To have confided her trouble in return was what her aching heart longed to do; and had Humphrey been a woman she would instantly have poured out her tale. But to him she feared to confess; and there was a real reason for silence, till a sufficient time had elapsed to allow her lover and his comrade to get out of harm's way.

cunoaște, ceea ce sper că vei avea, ai avea numai cuvinte de laudă la adresa dumneaei. Dar această domnișoară nu este tocmai cea pe care tatăl meu ar fi ales-o pentru mine – știi prea bine cum sunt ideile părințești – astfel că am ținut totul secret. Se va stârni o mare tevatură, fără îndoială; dar nădăjduiesc că, având sprijinul dumatiale, voi depăși totul cu bine. Dacă mi-ai face această mare favoare – când îi voi spune tatălui meu, adică – să declari că nu te-ai fi putut nicicând căsători cu mine sau altceva asemănător, înțelegi – ai cuvântul meu că totul s-ar rezolva. Sunt tare nerăbdător să-l fac pe tata să vadă lucrurile prin ochii mei și sper ca relația mea cu el să nu aibă în niciun fel de suferit."

Phyllis abia dacă mai știa ce i-a răspuns sau cum l-a sfătuit în legătură cu situația sa neprevăzută. Totuși, eliberarea pe care i-o aduse anunțul făcut de el fu simțitoare. Inima ei îndurerată tânjea să-i încredințeze, la rândul ei, necazul său; și, de Humphrey ar fi fost femeie, ea i-ar fi spus degrabă întreaga ei poveste. Dar lui îi era teamă să i se destăinuie; avea un motiv întemeiat să păstreze tăcerea, cel puțin până se scurgea suficient timp pentru ca iubitul ei și tovarășul acestuia să depășească orice pericol.

As soon as she reached home again she sought a solitary place, and spent the time in half regretting that she had not gone away, and in dreaming over the meetings with Matthäus Tina from their beginning to their end. In his own country, amongst his own countrywomen, he would possibly soon forget her, even to her very name.

Her listlessness was such that she did not go out of the house for several days. There came a morning which broke in fog and mist, behind which the dawn could be discerned in greenish grey; and the outlines of the tents, and the rows of horses at the ropes. The smoke from the canteen fires drooped heavily.

The spot at the bottom of the garden where she had been accustomed to climb the wall to meet Matthäus, was the only inch of English ground in which she took any interest; and in spite of the disagreeable haze prevailing she walked out there till she reached the well-known corner. Every blade of grass was weighted with little liquid globes, and slugs and snails had crept out upon the plots. She could hear the usual faint noises from the camp, and in the other direction the trot of farmers on the road to the town, for it was market-day. She observed that

De îndată ce se întoarse acasă, căută un loc retras și-și petrecu timpul rememorând întâlnirile cu Matthäus Tina, de la cea dintâi la cea de pe urmă, ajungând parcă să regrete că nu plecaseră. În țara lui natală, printre concetățenii săi, avea, probabil, s-o uite în curând, avea să-i uite până și numele.

O stare apăsătoare de apatie o făcu să nu mai iasă din casă câteva zile la rând. Urmă apoi o dimineață învăluită în negură și pâclă, dincolo de care se distingeau, în nuanțe de gri verzui, zorii; și contururile corturilor și rândurile de cai priponiți. Fumul de la focurile din cantină se lăsa în jos, apăsător.

Locul de la capătul grădinii din care obișnuia să se cațäre pe zid spre a-l întâlni pe Matthäus era singurul petic de pământ englezesc care o mai interesa câtuși de puțin; și, în ciuda ceții persistente, ea merse până într-acolo până ce ajunse în colțul pe care-l cunoștea deja prea bine. Fiece fir de iarbă era încărcat cu stropi mici și rotunzi, iar limacșii și melcii se târâseră afară, pe pământ. Auzea obișnuitele zgomote slabe din tabără, iar din cealaltă direcție mersul grăbit al fermierilor în drumul lor spre oraș, căci era zi de târg. Observă că deseori ei plimbări spre acest

her frequent visits to this corner had quite trodden down the grass in the angle of the wall, and left marks of garden soil on the stepping-stones by which she had mounted to look over the top. Seldom having gone there till dusk, she had not considered that her traces might be visible by day. Perhaps it was these which had revealed her trysts to her father.

While she paused in melancholy regard, she fancied that the customary sounds from the tents were changing their character. Indifferent as Phyllis was to camp doings now, she mounted by the steps to the old place. What she beheld at first awed and perplexed her; then she stood rigid, her fingers hooked to the wall, her eyes staring out of her head, and her face as if hardened to stone.

On the open green stretching before her all the regiments in the camp were drawn up in line, in the mid-front of which two empty coffins lay on the ground. The unwonted sounds which she had noticed came from an advancing procession. It consisted of the band of the York Hussars playing a dead march; next two soldiers of that regiment in a mourning coach, guarded on each side, and accompanied by two priests. Behind came a crowd of rustics who had been attracted by the event.

colț culcaseră iarba la pământ în unghiul făcut de zid și lăsaseră urme de pământ pe pietrele pe care se cățăraseră spre a se uita peste zid. Ducându-se acolo numai arareori înainte de înserat, nu-și închipuise că urmele lăsate de ea ar putea fi vizibile și ziua. Poate că tocmai acestea îl făcuseră pe tatăl ei să-și dea seama de întâlnirile dintre ea și iubitul ei.

Pe când ezită o clipă, cufundată într-o stare de tristețe, băgă de seamă că sunetele obișnuite care veneau dinspre corturi se schimbau treptat. Nepăsătoare cum era acum față de mersul taberei, Phyllis se cățără către locul ei obișnuit. Inițial, ceea ce zări o îngrozi și-o ului; apoi, rămase înmărmurită, cu degetele agățate de zid, cu ochii ieșiți din orbite și cu fața de-a dreptul împietrită.

Pe iarba care se întindea dinaintea ei erau aliniate toate regimentele din tabără, iar în mijlocul lor zăceau pe pământ două sicrie goale. Sunetele stranii pe care le auzise veneau de la un alai funerar aflat în plină procesiune. Alaiul era format din detașamentul husarilor din York, care cântau un marș funebru; urmau apoi doi soldați din regiment, în straie de doliu, străjuiți de ambele părți și însoțiți de doi preoți. În spate era o mulțime de săteni care fuseseră atrași de această întâmplare. Mohorâta

The melancholy procession marched along the front of the line, returned to the centre, and halted beside the coffins, where the two condemned men were blindfolded, and each placed kneeling on his coffin; a few minutes pause was now given, while they prayed.

A firing-party of twenty-four men stood ready with levelled carbines. The commanding officer, who had his sword drawn, waved it through some cuts of the sword-exercise till he reached the downward stroke, whereat the firing-party discharged their volley. The two victims fell, one upon his face across his coffin, the other backwards.

As the volley resounded there arose a shriek from the wall of Dr. Grove's garden, and some one fell down inside; but nobody among the spectators without noticed it at the time. The two executed Hussars were Matthäus Tina and his friend Christoph. The soldiers on guard placed the bodies in the coffins almost instantly; but the colonel of the regiment, an Englishman, rode up and exclaimed in a stern voice: "Turn them out - as an example to the men!"

The coffins were lifted endwise, and the dead Germans

procesiune mărșalui de-a lungul liniei, se întoarse în mijloc și se opri lângă sicrie, unde cei doi condamnați fură dezlegați la ochi, iar fiecare fu îngenunchiat pe sicriul său; li se acordă răgazul câtorva minute spre a se ruga.

Un pluton de execuție alcătuit din douăzeci și patru de oameni era pregătit, cu carabinele îndreptate spre țintă. Ofițerul comandant, care își scosese deja sabia, o mânuie în câteva mișcări desprinse din exercițiul cu sabia, până ce ajunge la lovitura finală, după care plutonul de execuție își descarcă armele într-un foc automat. Cele două victime căzură, una pe burtă, de-a lungul sicriului, cealaltă pe spate.

Pe când zgomotul făcut de salvă încă se mai distingea, de pe zidul grădinii dlui. Grove se auzi un țipăt și cineva pică apoi înăuntrul grădinii; dar niciunul dintre spectatorii de afară nu observară acest fapt. Cei doi husari executați erau Matthäus Tina și amicul său Christoph. Soldații de serviciu le așezară degrabă trupurile în sicrie; dar colonelul regimentului, un englez, se ridică și exclamă pe un ton aspru: „ Scoate-i afară - spre-a servi drept exemplu și celorlalți!”

Sicriile fură ridicate dinspre capătul în care se aflau

flung out upon their faces on the grass. Then all the regiments wheeled in sections, and marched past the spot in slow time. When the survey was over the corpses were again confined, and borne away.

Meanwhile Dr. Grove, attracted by the noise of the volley, had rushed out into his garden, where he saw his wretched daughter lying motionless against the wall. She was taken indoors, but it was long before she recovered consciousness; and for weeks they despaired of her reason.

It transpired that the luckless deserters from the York Hussars had cut the boat from her moorings in the adjacent harbour, according to their plan, and, with two other comrades who were smarting under ill-treatment from their colonel, had sailed in safety across the Channel. But mistaking their bearings they steered into Jersey, thinking that island the French coast. Here they were perceived to be deserters, and delivered up to the authorities. Matthäus and Christoph interceded for the other two at the court-martial, saying that it was entirely by the former's representations that these were induced to go. Their sentence was accordingly commuted to flogging, the death

picioarele decedaților, iar aceștia fură trântiți cu fața în jos, pe iarbă. Apoi toate regimentele își schimbă brusc direcția și se grupară spre a trece într-un marș lent pe lângă acel loc. Când cercetarea s-a terminat, cadavrele au fost din nou așezate în sicrie și au fost duse departe de locul acela.

Între timp doctorul Grove, atras de zgomotul produs de salvă, fugise în grădină, unde își văzu sărmana fiică zăcând nemișcată lângă zid. O duse înăuntru, dar trecu destul de mult timp până ce ea își redobândi simțurile; iar apoi, timp de săptămâni întregi, fură cu toții puși pe jar din pricina stării ei.

S-a aflat apoi că dezertorii cei fără de noroc din rândul husarilor din York tăiaseră în portul învecinat funiile cu care barca era legată la chei, după cum le fusese planul, și, împreună cu alți doi tovarăși care sufereau din pricină că însuși colonelul se purta urât cu ei, vâsliseră de-a lungul Canalului. Dar orientându-se greșit, dirijaseră barca spre Jersey, luând această insulă drept coasta Franței. Aici ei fură considerați a fi dezertori și predați autorităților. Matthäus și Christoph le luară apărarea celorlalți doi la curtea marțială, spunând că numai la insistențele celui dintâi aceștia fură convinși să li se alăture. Pentru aceștia, pedeapsa le-a fost așadar schimbată în biciuire,

punishment being reserved for their leaders.

The visitor to the well-known old Georgian watering-place, who may care to ramble to the neighbouring village under the hills, and examine the register of burials, will there find two entries in these words: -

"Matth: Tina (Corpl.) in His Majesty's Regmt. of York Hussars, and Shot for Desertion, was Buried June 30th, 1801, aged 22 years. Born in the town of Sarrbruk, Germany.

"Christoph Bless, belonging to His Majesty's Regmt. of York Hussars, who was Shot for Desertion, was Buried June 30th, 1801, aged 22 years. Born at Lothaargen, Alsatia."

Their graves were dug at the back of the little church, near the wall. There is no memorial to mark the spot, but Phyllis pointed it out to me. While she lived she used to keep their mounds neat; but now they are overgrown with nettles, and sunk nearly flat. The older villagers, however, who know of the episode from their parents, still recollect the place where the soldiers lie. Phyllis lies near.

October 1889.

pedeapsa cu moartea fiind hărăzită conducătorilor lor.

Acela care va vizita binecunoscuta stațiune balneară unde obișnuia să poposească regele George și care va vrea să se abată prin satul învecinat de la poalele dealurilor și să cerceteze registrul deceselor va găsi acolo două intrări, astfel:

„Matth: Tina (caporal) în reg. husarilor din York al Majestății Sale, împușcat pentru dezertare, a fost îngropat în 30 iunie 1801, la vârsta de 22 ani. Născut în orașul Sarrbruk, Germania.”

„Christoph Bless, făcând parte din reg. husarilor din York al Majestății sale, împușcat pentru dezertare, a fost îngropat în 30 iunie 1801, la vârsta de 22 ani. Născut la Lothaargen, Alsacia.”

Mormintele lor au fost săpate în spatele micuței biserici, în apropiere de zid. Nicio piatră funerară nu marchează acest loc, dar Phyllis a avut grijă să mi-l arate. Câtă vreme a fost în viață, obișnuia să le țină mormintele curate; dar acum pe ele au crescut urzicile în voie și aproape că s-au bătătorit detot. Însă sătenii mai în vârstă, care cunosc întâmplarea de la părinții lor, își amintesc încă locul unde odihnesc soldații. Phyllis odihnește chiar lângă ei.

Octombrie 1889.

Notes

1. *King's German legion* - after the Electorate of Hanover was occupied by the French, in 1803, some German soldiers pertaining to this legion exiled themselves and set off to England (which was, at the time, governed by George III); here, as part of the British army, they fought in numerous battles against the French, until 1816, when this legion was dissolved

2. *the York Hussars* - the term "Hussars" was used with reference to the Hungarian cavalry from the 15th century, which was formed according to the model represented by the Turkish army; in the European armies, the Hussars formed the vanguard and most of their missions were of reconnaissance and research; they had a very colourful uniform and they usually carried one or two guns and a light sword; during WWII, this type of cavalry disappeared, but some regiments continued to bear this name (in the 19th century, a part of the British army was transformed in troupes of Hussars); York is a city situated in North Yorkshire, England

3. *King George* - in the text, the reference is to George III (born in 1738, London, England - died in 1820, Windsor Castle, near London), king of Great Britain and Ireland between 1760-1820 and Elector (between

Note

1. *legiunea germană a regelui* - după ce electoratul de Hanovra a fost ocupat de francezi, în 1803, unii soldați germani din această regiune s-au autoexilat și s-au îndreptat către Anglia (condusă, la acea vreme, de regele George III) unde, făcând parte din armata britanică, au luptat alături de aceasta în numeroase bătălii împotriva francezilor, până în 1816, când această legiune a fost desființată

2. *husarii din York* - termenul de „husari” era folosit pentru a desemna cavaleria ungară din secolul al XV-lea, alcătuită după modelul armatei turcești; în armatele din Europa, husarii constituiau avangarda, având cu precădere misiuni de recunoaștere și de cercetare, și se remarcă prin uniforma deosebit de colorată; de obicei, husarii purtau unul sau două pistoale și o sabie ușoară; în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, acest tip de cavalerie a dispărut, însă unele regimente au continuat să poarte acest nume (în secolul al XIX-lea, o parte din armata britanică a fost transformată în trupe de husari); York este un oraș situat în North Yorkshire, Anglia

3. *regele George* - în text se face referire la George III (n. 1738, Londra, Anglia - d. 1820, castelul Windsor, lângă Londra), rege al Marii Britanii și Irlandei în perioada 1760-1820 și elector (în perioada 1760-

1760-1814) and King (between 1814-1820) of Hanover

1814) și rege (în perioada 1814-1820) al Hanovrei

4. *bourgeoisie* – term in French which refers to the middle class, made up mostly of wealthy people, of owners; this term was used for the first time in medieval France

4. *bourgeoisie* – termen în limba franceză care se referă la clasa socială de mijloc, în care predomină oamenii înstăriți, proprietarii; acest termen a fost folosit pentru prima dată în Franța medievală

5. *Desdemona* - character in *Othello*, a play written by the English playwright William Shakespeare (1564-1616); Desdemona is killed by her husband, Othello, as he comes to believe that she has been an unfaithful wife

5. *Desdemona* - personaj din piesa *Othello* a dramaturgului englez William Shakespeare (1564-1616); Desdemona este ucisă de soțul ei, Othello, deoarece acesta ajunge să creadă ca ea i-a fost o soție infidelă

6. *Saarbrück* - a city in the south-west of Germany, situated on the river Saar; the city was attested in 1321

6. *Saarbrück* - oraș din sud-vestul Germaniei, situat pe malul râului Saar; orașul a fost atestat documentar în anul 1321

7. *meine Liebliche* - phrase in German, meaning *my dear*

7. *meine Liebliche* - sintagmă în limba germană, însemnând *draga mea*

8. *Hanover* - city in the north-west of Germany, situated on the river Leine; the city was attested in 1110; between 1815-1866, the city was the capital of the Kingdom of Hanover

8. *Hanovra* - oraș din nord-vestul Germaniei, situat pe malul râului Leine; orașul a fost atestat documentar în anul 1110; între anii 1815-1866, orașul a fost capitala Regatului Hanovra

9. *Saar* - river situated on the territory of France and Germany: it flows for 250 km in the north-east of France and then it discharges in Moselle, in Germany

9. *Saar* - râu situat pe teritoriul Franței și Germaniei: străbate aproximativ 250 km în regiunea de nord-est a Franței, apoi se varsă în Moselle pe teritoriul Germaniei

10. <i>Alsatian</i> - inhabitant of Alsace, a region in the north-east of France 11. <i>The Channel</i> - The English Channel, which makes the connection between the south of England and the north of France 12. <i>Cherbourg</i> - harbour and naval base in the north-east of France 13. <i>Nothe</i> - one of the fortifications meant to protect the Portland Harbour; it was built in the second half of the 19th century 14. <i>Cleopatra</i> (69 AC - 30 AC) - Queen of Egypt, she ruled with her two brothers and husbands between 51 AC - 44. AC and then, with her son, between 44 AC - 30 AC; she claimed that the father of her son was Julius Caesar himself; after the assassination of Caesar, she married his successor, Marcus Antonius, but as Antonius was married to Octavian's sister, this union brought Cleopatra the hatred of Octavian; Cleopatra and Antonius were defeated by Octavian in the Battle of Actium, which took place in 31 AC; shortly after that, Antonius committed suicide; Cleopatra killed herself too, by letting an adder bite her 15. <i>Assyrians</i> -the inhabitants of Assyria, the ancient empire from the south-west of Asia; apparently, Assyria was established in the second	10. <i>alsacian</i> - locuitor al Alsaciei, regiune din nord-estul Franței 11. <i>Canalul</i> - Canalul Mânecii, care leagă sudul Angliei cu nordul Franței 12. <i>Cherbourg</i> - port maritim și centru naval situat în nord-estul Franței 13. <i>Nothe</i> - una dintre fortificațiile menite să apere portul din Portland, construită în a doua jumătate a secolului al XIX-lea 14. <i>Cleopatra</i> (69 î.Hr. - 30 î.Hr.) - regină a Egiptului, a domnit alături de cei doi frați și soți ai ei între anii 51 î.Hr. - 44 î.Hr., iar apoi - alături de fiul ei, între anii 44 î.Hr - 30 î.Hr; a pretins că tatăl fiului ei este însuși Iulius Caesar; după asasinarea lui Caesar, s-a căsătorit cu moștenitorul acestuia, Marcus Antonius, însă Antonius fiind căsătorit cu sora lui Octavian, prin această uniune Cleopatra a atras mânia lui Octavian; Cleopatra și Antonius au fost învinși de Octavian în Bătălia de la Actium, care a avut loc în anul 31 î.Hr.; la scurt timp după aceea, Antonius s-a sinucis; Cleopatra și-a luat și ea viața, lăsându-se mușcată de o viperă 15. <i>asirieni</i> - locuitorii imperiului antic din sud-vestul Asiei numit Asiria; Asiria a fost întemeiată, se pare, în mileniul II î.Hr. și a

millennium AC and achieved the peak of its territorial expansion between the 9th century and the 7th century AC, when the destruction of the city of Nineveh led to the defeat of the empire

16. *repoussé* - a word taken from French, denoting a technique of processing metals in which certain ornaments are made on one side of a piece of metal by working on the other side with specific instruments of embossing

cunoscut perioada de maximă expansiune teritorială între sec. IX î.Hr. și VII î.Hr., când distrugerea orașului Ninive a condus la învingerea imperiului

16. *repoussé* - cuvânt preluat din limba franceză, desemnând o tehnică de prelucrare a metalelor prin care se realizează diferite ornamente pe una dintre fețele unei bucăți de metal acționându-se asupra feței celelalte cu instrumente specifice de gofrare

